

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โลกในยุคปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วนี้ จึงจำเป็นที่แต่ละประเทศต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาและเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทายของกระแสโลก โดยปัจจัยสำคัญที่จะเผชิญการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายดังกล่าว ได้แก่คุณภาพของคน การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยจะต้องเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ทำให้เป็นคนที่รู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีจริยธรรม คุณธรรม รู้จักฟังตนเอง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ถึงแม้ว่าในระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีความพยายามในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยมาโดยตลอด แต่ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ คุณธรรม จริยธรรมและ ความปลอดภัยของร่างกายและจิตใจของเด็กไทยก็อยู่ในสถานะเล็งเช่นเดียวกัน ดังตัวอย่างของปัญหาเสพติดที่กำลังแพร่ระบาดอยู่ในสถานศึกษาขณะนี้ด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์นั้นจากการศึกษาของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) เกี่ยวกับการทำข้อสอบวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของสมาคมนานาชาติเพื่อการประเมินผลทางการศึกษา พบว่าเด็กไทยทำคะแนนได้ดีสำหรับข้อสอบแบบเลือกตอบที่ใช้ทักษะพื้นฐาน เช่น การบวก ลบ คูณ หาร หรือข้อสอบที่ใช้ความจำได้ แต่ไม่สามารถทำข้อสอบที่เป็นโจทย์ปัญหาที่ต้องคิดวิเคราะห์หรือต้องเขียนคำตอบอธิบายยาว ๆ แสดงให้เห็นถึงปัญหาในการคิดวิเคราะห์ การเรียบเรียงความคิดออกมาเป็นคำพูดของเด็กไทย ในขณะที่ความสามารถดังกล่าว เป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543 : 1-7)

จากที่กล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของการศึกษาว่าจำเป็นจะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้นไม่ว่าจะเป็นด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ จริยธรรม คุณธรรม ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของประเทศไทย โดยจะต้องจัด

ให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้เกิดกลไกในการตรวจสอบและกระตุ้นให้หน่วยงานทางการศึกษามีการควบคุมคุณภาพการศึกษาย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ซึ่งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 48 ได้กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาต้องจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และมาตรา 49 ได้กำหนดให้มีการเสนอผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่ง ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน (ที่จัดทำอย่างน้อยหนึ่งครั้ง ในทุก 5 ปี) ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาได้ไม่ได้มาตรฐานที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด (สำนักงานข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. 2550 : 105)

การประกันคุณภาพการศึกษา จึงมีความสำคัญ 3 ประการ คือ 1) ทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลคุณภาพการศึกษาที่เชื่อถือได้ เกิดความเชื่อมั่นและสามารถตัดสินใจเลือกใช้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน 2) ป้องกันการจัดการศึกษาที่ไม่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค และเกิดความเสมอภาคในโอกาสที่จะได้รับการบริการการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และ 3) ทำให้ผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษามุ่งบริหารจัดการศึกษาสู่คุณภาพและมาตรฐานอย่างจริงจัง ซึ่งมีผลให้การศึกษาที่มีพลังที่จะพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาจึงเป็นการบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการสร้าง ความมั่นใจให้ผู้รับบริการการศึกษาทั้งยังเป็นการป้องกันการจัดการศึกษาที่ด้อยคุณภาพและสร้างสรรค์การศึกษาให้เป็นกลไกที่มีพลังในการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น

กระบวนการประกันคุณภาพตามแนวคิดของหลักการบริหารที่เป็นกระบวนการครบวงจร ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การร่วมกันวางแผน (Planning) การร่วมกันปฏิบัติตามแผน (Doing) การร่วมกันตรวจสอบ (Checking) และการร่วมกันปรับปรุง (Acting) เมื่อพิจารณากระบวนการประกันคุณภาพภายในตามแนวคิดของการประเมินคุณภาพและแนวคิดของการบริหารแบบครบวงจร (PDCA) จะเห็นว่ามีความสอดคล้องกัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 10)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ถือได้ว่าเป็นกฎหมายที่ได้บัญญัติข้อกำหนดเกี่ยวกับการปฏิรูปและปรับปรุง การศึกษาในประการต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การปฏิรูปหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การปฏิรูปการผลิตและการพัฒนาครู การปฏิรูประบบงบประมาณและการเงินทางการศึกษา การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีด้านการศึกษา และที่สำคัญ อีกประการหนึ่งคือการปฏิรูป โครงสร้างและระบบบริหารจัดการศึกษา ให้มีการกระจายอำนาจการบริหารให้เขตพื้นที่ การศึกษาและสถานศึกษาโดยตรง พร้อมมีการกระจายอำนาจจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีการเปิดกว้างให้ครอบครัว สถาบันองค์กรต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการ จัดการศึกษาได้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงาน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. 2540 : 17)

จากการศึกษาข้อมูลผลการประเมินสถานศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและ ประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. ในการประเมินรอบสอง ใน งบประมาณ พ.ศ. 2549 -2553 จากข้อมูลปี 2553 พบว่าสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 15,097 แห่ง มีสถานศึกษาที่มีคุณภาพตาม มาตรฐานของ สมศ. ระดับดีร้อยละ 23.49 สถานศึกษาที่ไม่ได้มาตรฐานของ สมศ. คิดเป็นร้อย ละ 76.51 ซึ่งผลการประเมิน จะเห็นได้ว่าคุณภาพของสถานศึกษาในระดับดีลดลง (สำนักงาน รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2553)

ผู้วิจัยในฐานะที่มีส่วนเกี่ยวข้องส่วนหนึ่งกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ผู้บริหาร สถานศึกษา) จึงมีความสนใจ ที่จะศึกษา การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก ทำให้ผลการประเมินของ สมศ. รอบ สาม อยู่ในระดับมาตรฐานที่ สมศ.กำหนด ในระดับดีขึ้นไป มีลักษณะเป็นอย่างไร จึง ทำการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ เพื่อเป็นข้อมูลในการเสนอ การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาต่อไป

คำถามวิจัย

1. การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล เพื่อการ ประกันคุณภาพการศึกษา และผ่านการประเมินของ สมศ. รอบสาม ทุกมาตรฐาน อยู่ในระดับดี ขึ้นไปมีรูปแบบการบริหารอย่างไร

2. การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา มีลักษณะอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา
4. เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การพัฒนากระบวนการดำเนินงาน ตามแผนงาน โครงการ กิจกรรม ที่ทำให้การบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐานมีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานตามรูปแบบการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายนอก โดยใช้กระบวนการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพตามมาตรฐานที่ สมศ. กำหนด

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3)

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. หมายถึง องค์กรที่จัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545

มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง มาตรฐาน 5 ด้าน คือ มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานด้านการจัดการศึกษา มาตรฐานด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้มาตรฐาน

ด้านอัตลักษณ์ของสถานศึกษาและมาตรฐานด้านมาตรการส่งเสริม ตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประสิทธิผล หมายถึง การทำงานที่บรรลุผลสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของ สมศ.รอบที่สาม ใน 4 มาตรฐาน คือ 1) มาตรฐานผลการจัดการศึกษา 2) มาตรฐานการบริหารการจัดการศึกษา 3) มาตรฐานการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) มาตรฐานการประกันคุณภาพ ภายใน ที่ทำให้เกิดผลในระดับดีขึ้นไป ตามตัวบ่งชี้ สมศ.รอบที่สาม ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) โดยการประเมินของผู้ประเมิน ภายนอก

ผู้ประเมินภายนอก หมายถึง ผู้ผ่านการคัดเลือกเป็นผู้ประเมินภายนอกระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

ขนาดสถานศึกษา หมายถึง ขนาดโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน (โรงเรียนขนาดกลาง) มีจำนวนนักเรียน 121 -1,000 คน

สถานศึกษากลุ่มทดลอง หมายถึง โรงเรียนขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 2 ที่มีผลการประเมิน สมศ.รอบสาม อยู่ในระดับคุณภาพ ปรับปรุง หรือพอใช้ ตั้งแต่ 1 มาตรฐานขึ้นไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาเนื้อหาสาระ เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้น พื้นฐานที่มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ วิธีการพัฒนาและ กระบวนการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ กิจกรรม ที่ทำให้การบริหารการศึกษาขั้น พื้นฐาน มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานของ สมศ.รอบสาม ใน 4 มาตรฐาน คือ 1) มาตรฐานผลการจัดการศึกษา 2) มาตรฐานการบริหารการจัดการศึกษา 3) มาตรฐานการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) มาตรฐานการประกันคุณภาพ ภายใน ตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กร มหาชน)

2. ขอบเขตด้านพื้นที่วิจัย

2.1 การศึกษาเพื่อวิเคราะห์การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มี ประสิทธิภาพ เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้วิจัยจะดำเนินการศึกษาโรงเรียนสังกัด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดการศึกษาได้ประสิทธิผลจากผลการประเมินของ สมศ. รอบสาม ที่มีระดับดีขึ้นไป ทุกมาตรฐาน จำนวน 3 โรงเรียน ในจังหวัดขอนแก่น

2.2 การทดลองใช้และประเมินผลการใช้การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้วิจัยจะใช้โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดขอนแก่น เป็นพื้นที่ศึกษาเฉพาะกรณี

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 1 ชั้นวิเคราะห์รูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประชากร คือ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ขนาดกลาง) ในจังหวัดขอนแก่น ที่มีผลการประเมินของ สมศ.รอบสาม ทุกมาตรฐานในระดับดี ขึ้นไป

กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จากประชากรโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 3 โรงเรียน

ระยะที่ 2 ชั้นจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

ประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการหรือครูผู้สอน นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และตัวแทนชุมชน ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสถานศึกษา ขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

กลุ่มตัวอย่าง คือ ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จากประชากรโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 3 โรงเรียน จำนวน 42 คน แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ๆ ซึ่งประกอบด้วย โรงเรียนระดับประถมศึกษา และ โรงเรียนระดับประถมศึกษา(ขยายโอกาสทางการศึกษา) ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา (3 คน)
2. กลุ่มครูวิชาการหรือครูผู้สอน (9 คน)
3. กลุ่มนักเรียน (9 คน)
4. กลุ่มผู้ปกครอง (7 คน)
5. กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (7 คน)
6. กลุ่มตัวแทนชุมชน (7 คน)

ระยะที่ 3 ขั้นตอนการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา

ประชากร คือ โรงเรียนขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่นเขต 2 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดขอนแก่น ที่มีผลการประเมิน สมศ. รอบสาม ในระดับปรับปรุงหรือระดับพอใช้ ตั้งแต่ 1 มาตรฐานขึ้นไป

กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 1 โรงเรียน

ระยะที่ 4 ขั้นตอนประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา

ประชากร คือ โรงเรียนขนาดกลาง ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีผลการประเมิน สมศ. รอบสาม ในระดับปรับปรุงหรือระดับพอใช้ ตั้งแต่ 1 มาตรฐานขึ้นไป

กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 1 โรงเรียน

4. ขอบเขตด้านการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยแบ่งวิธีดำเนินงานออกเป็น 4 ระยะ รวม 10 ขั้นตอน ดังนี้

ระยะที่ 1 วิเคราะห์การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยศึกษาสภาพจริงของสถานศึกษาที่มีผลจากการประเมินของ สมศ.รอบสาม ทุกมาตรฐานในระดับดีขึ้นไป

ขั้นตอนที่ 3 สรุปปัจจัยเชิงสาเหตุที่สำคัญจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสาร ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการศึกษาสภาพจริงของสถานศึกษาที่มีการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีผลการประเมินของ สมศ. ทุกมาตรฐาน ในระดับดีขึ้นไป

ระยะที่ 2 สร้างการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดย แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ร่างการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 จัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) และจัดเวทีวิพากษ์ เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ของการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดยประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

ขั้นตอนที่ 3 นำผลการสร้างการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญพิจารณา

ระยะที่ 3 ทดลองใช้การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ตรวจสอบและประเมินผลสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลองใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดยตรวจสอบจากผลการประเมินสถานศึกษาของ สมศ. รอบสาม

ขั้นตอนที่ 2 ทดลองใช้การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 4 ประเมินผลการใช้การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ประเมินผลการทดลองใช้การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดยผู้ประเมินภายนอก ซึ่งเป็นผู้ผ่านการคัดเลือกเป็นผู้ประเมินภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจาก สมศ. จำนวน 3 คน

ขั้นตอนที่ 2 จัดเวทีวิพากษ์ โดยนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประเมินภายนอก เพื่อตรวจสอบผลการใช้การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีประสิทธิผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา

5. ขอบเขตด้านเวลาในการวิจัย

การวิจัยระยะที่ 1 ใช้เวลา 2 เดือน (เดือนกรกฎาคม-เดือนสิงหาคม 2555)

การวิจัยระยะที่ 2 ใช้เวลา 2 เดือน (เดือนกันยายน-ตุลาคม 2555)

การวิจัยระยะที่ 3 ใช้เวลา 1 ปีการศึกษา คือ ปีการศึกษา 2556
(เดือนพฤษภาคม 2556 – เดือนมีนาคม 2557)

การวิจัยระยะที่ 4 ใช้เวลา 2 เดือน (เดือนเมษายน - เดือนพฤษภาคม 2557)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถนำไปประยุกต์ใช้และกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาบริหารสถานศึกษาและการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY